

[Socialministeren.]

er sløjere, end det var ud fra min oprindelige Redaktion.

Med Hensyn til det kommunistiske Ændringsforslag, om hvilket det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte, at den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lundberg, skælvede af Angst for at omtale det eller i hvert Fald ikke havde Mod til at omtale det, vil jeg sige følgende, at jeg opfattede den ærede Ordførers Tavshed saaledes, at han først vilde høre dette mærkelige Ændringsforslag motiveret, for han eventuelt vilde imødegaa det. Nu har jeg hørt det motiveret, og jeg savner ikke Mod til at imødegaa det.

For det første vil jeg sige, at det er et meget aparte Forslag; det gaar efter sit Indhold ud paa, at Medlemmerne af de Organisationer, der omfattes af Loven, altsaa ogsaa Arbejdsgiverne, skal have dette Lovforslag ud til Urafstemning og med et Flertal udtale sig om, hvorvidt de tiltræder eller ikke tiltræder det. Det er meget ejendommeligt at indføre ved Love en tvangsmæssig Urafstemning i de Organisationer, der selv har bestemt, at de vil stemme ad repræsentativ Vej.

Dernæst maa jeg gøre det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen opmærksom paa, at han vistnok har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Rager, der opfattede Ændringsforslaget til § 12 saaledes — og det er ogsaa den naturlige Opfattelse af det —, at det gaar ud paa, at Loven først træder i Kraft, naar der er sket en Afstemning inden for de forskellige Organisationer og et samlet Flertal har udtalt sig for Loven. Det er utvivlsomt ikke Meningen med Ændringsforslaget, for det vilde netop føre endnu videre end § 8 i Lovforslaget. Men saaledes forstod jeg, det ærede Medlem Hr. Rager læste dette Ændringsforslag, og saaledes er det ogsaa til at læse. Det skal jeg nu ikke hænge mig i, for det er klart, at det kan umuligt være de ærede Forslagsstilleres Mening.

Men selve Princippet i Ændringsforslaget er jeg ganske imod. Dette Princip gaar i Virkeligheden ud paa, at naar Rigsdagen lovgiver, skal den eller de Befolkningsklasser, som har særlig Interesse i den Lovgivning, bagefter ved en Art begrænset Folkeafstemning afgøre, hvad de synes om Rigsdagens Beslutning.

Det tror jeg er et noget farligt Princip at komme ind paa. Ud fra dette Princip skulde Valutaloven efter at være vedtaget forelægges Grosserer-Societetets Medlemmer til Urafstemning. Hvis Regeringen

Forslag om, at en Del af Kriseforligets Udgifter skulde have været baaret af alle Skatteydere med over 12 000 Kr. om Aaret, var blevet vedtaget, skulde det derefter have været forelagt disse samtlige Skatteydere til Urafstemning o. s. v., o. s. v. Vi ender vel med, at Landboforeningerne skal høres, om et Lovforslag skal træde i Kraft, hvis en Sommer har været tør — jeg ved ikke, hvor vi overhovedet ved den Art Lovgivning vil komme til at ende.

Naar Rigsdagen har vedtaget en Lov, saa er den Lov, ganske uanset om den passer den eller den Gruppe af Borgere. Ud fra dette principielle Hensyn maa jeg pure afvise det kommunistiske Ændringsforslag, uanset om jeg i øvrigt var enig i Indholdet, hvad jeg ikke er.

Resultatet bliver altsaa, at jeg tilraader at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag og anmoder om at stemme imod samtlige øvrige stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Lundberg): Jeg føler ikke nogen som helst Trang til at gentage de Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, hvor jeg gjorde Rede for mit Partis Synspunkt og hele Indstilling vedrørende det fremsatte Lovforslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Dag — som Ministeren ogsaa har refereret — har udtrykt som sin Formening, at jeg skulde mangle Mod til at omtale det kommunistiske Ændringsforslag, skyldes det ganske aabenbart, at det ærede Medlem ikke har været Medlem tilstrækkeligt længe af dette høje Ting; thi hvis han havde været Medlem længe nok og opfattet, hvad der foregik her, vilde han vide, at Udvalgets Ordfører ganske naturligt ikke motiverer Mindretallets Ændringsforslag, men overlader dette til de Herrer, der stiller dem.

Jeg er i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Rager ganske tilfreds med den Affattelse, som 3die Punktum i 2det Stykke af § 8 har faaet, og jeg tror, hvert jævnt, sundt fornuftigt Menneske, som ikke ligefrem er Ingeniør, vil hilse denne nye Affattelse med Glæde.

Christiani: Ja, jeg er ganske vist ogsaa saadan en Slags Ingeniør, men alligevel vil jeg gerne have Lov til at hilse den nye Affattelse af § 8 med Glæde.

Til det ærede Medlem Hr. Bouet har jeg kun en Tak for den Tilslutning til vort Forslag, som det ærede Medlem paa sit Partis Vegne udtalte. Vi er jo begge enige om, at vi gerne vilde være naaet noget videre, men vi har altsaa ikke ment det